

TARLA FARESİ MÜCADELESİNDE TOPLU VE TARAMA MÜCADELESİ ÇOK ÖNEMLİDİR.

MÜCADELESİ

Doğal Düşmanları

Tarla farelerinin başlıca doğal düşmanları kedi, köpek, tilki, gelincik, sansar, baykuş, leylek, kerkenez, atmaca, doğan, şahin, kartal ve yılanlardır.

Doğal dengenin bozulmadığı ortamlarda, bu doğal düşmanlar tarla farelerini büyük ölçüde baskı altında tutmaktadırlar.

Bu canlıların korunmaları için avlanmamaları ve tarlalarda hastalık ve zararlılara karşı gereksiz olarak tarım ilacı kullanılmaması gerekmektedir.

Kültürel Önlemler

Derin toprak işleme, münavebe (ekim nöbeti), tarla temizliği gibi önlemlerle zarar bir dereceye kadar azaltılabilmektedir.

Mekanik Mücadele

Kapan kullanmak ve işlek delikleri su ile soldurmak suretiyle de mücadele yapılabilir.

Kimyasal Mücadele

Kimyasal mücadele, iklim uygun olduğu sürece her zaman yapılabilir. Ancak en uygunu ve etkili olanı, **kıştan çıktıkları ve en zayıf oldukları erken ilkbahar ile kışa girişte sonbahardır.** Tarla fareleriyle bulaşık alanlarda **25 metrekarede 5 işlek delik** sayıldığında mücadeleye başlamak gerekirse de bitki çeşidine ve uğranılan ürün kaybının fazla oluşuna göre daha az delik olması durumunda da mücadeleye başlanabilir.

Bakanlığımız İl/İlçe Müdürlüklerinden alabileceğiniz çinko fosfürlü zehirli yemler tahta kaşık veya flinta denen ayarlı kamışlarla deliklere bırakılır.

Zehirli yem uygulamasında, zehirli yemin her beslenme deliğinin içerisine 5 adet olacak şekilde, **el değmeden delik içine bırakılmasına özen gösterilmelidir.**

Etkili Madde Adı	Dozu
Çinko fosfür % 80 Toz	2 kg/100 kg buğdaya

Ülkemizde ruhsatlandırılarak kullanımına izin verilen güncel bitki koruma ürünlerine Bakanlığımız <https://bku.tarim.gov.tr/> web sayfasından ulaşılabilir.

Tarla faresi mücadelesinde **toplu ve tarama mücadele esas olduğundan**, zararının bulunduğu alandaki bütün tarlalar ve tarla kenarları ile çevredeki sulama kanallarında bulunan işlek delikler ilaçlanmalıdır.

Uygulamanın tamamlanmasından sonra, ilaçlanan alan mutlaka kontrol edilerek, fare ölümleri toplanıp derin bir çukura gömülmelidir.

UYGULAMANIN DEĞERLENDİRİLMESİ

İlaçlama yapılacak yerde, çevresinde güven şeridi bırakılarak 1 dekardan az olmayan bir alan seçilir. İlaçlama öncesinde buradaki tüm delikler kapatılır. 3 gün sonra açılan delikler sayılır (ilaçlama öncesi yoğunluk) ve ilaçlanır. Üç gün sonra bu delikler kapatılır ve kapatma işleminden 3 gün sonra açılan delikler sayılır (ilaçlama sonrası yoğunluk). İlaçlamadan önceki delik sayısı ile ilaçlamadan sonraki delik sayısı karşılaştırılarak

**GIDA TARIM ve HAYVANCILIK
İL ve İLÇE MÜDÜRLÜKLERİNİN
TEKNİK TAVSİYE VE UYARILARINA
MUTLAKA UYUNUZ.**

Gıda ve Kontrol Genel Müdürlüğü
Bitki Sağlığı ve Karantina Daire Başkanlığı
www.tarim.gov.tr
bitkisagligi@tarim.gov.tr

**GIDA VE KONTROL
GENEL MÜDÜRLÜĞÜ**

TARLA FARESİ MÜCADELESİ

**Bitki Sağlığı ve Karantina
Daire Başkanlığı**

www.tarim.gov.tr
ANKARA-2016

TANIMI VE YAŞAYIŞI

Tarla Faresi genellikle tıknaz vücutlu, başı büyükçe, burnu basık ve kulakları kısadır. Kuyruk vücuda oranla kısa olup vücut uzunluğunun beşte biri kadardır ve başlangıç noktasından ucuna kadar kısa, seyrek ve açık renk kıllarla kaplıdır. Sırt tüyleri dip tarafta esmer gri, üste kahverengi kıvılcıdır. Karın beyaz veya kirli beyazdır.

Vücut 90-180 mm, kuyruk 18-53 mm, arka ayak 19-24 mm uzunlukta olup vücut ağırlığı 30-60 gr'dır.

Deniz seviyesinden 2500 metre yüksekliğe kadar bitki yetişen hemen her yere yayılmışlardır.

Tarla fareleri, 4-12 giriş deliği bulunan 10-70 cm derinlikteki toprak altı galerilerinde yaşarlar. Gece ve gündüz aktif olmakla birlikte özellikle geceleri aktiftirler. Dişileri her ay doğurabilirler. Ancak, yılda ortalama 4-6 doğum yaparlar ve her doğumda en çok 9, ortalama 5-6 yavru verirler.

Gebelik süreleri 3 haftadır. Doğan yavrulardan ortalama %40 kadarı çeşitli nedenlerle ölürler. Doğumdan 15-20 gün sonra süttten kesilen yavrular kendileri beslenmeye başlarlar ve bu andan itibaren zararlı olurlar. 2-3 ay içinde ergin olurlar. Ortalama 3-4 yıl yaşamaktadırlar.

TARLA FARESİ DELİKLERİ

Tarla fareleri beslendiği alanda üç çeşit delik açar. Bunlar;

1. Beslenme deliği,
2. Hafriyat (toprak çıkarma) deliği,
3. Dışkılama deliğidir.

Bu delikleri kolayca tespit edebiliriz. Çünkü Hafriyat deliklerinde toprak birikintileri, dışkılama deliğinde fare dışkıları, beslenme deliğinde ise yiyecek kalıntıları vardır.

Beslenme deliği

Dikey beslenme deliği

Dışkılama deliği

Hafriyat deliği

ZARARLI OLDUĞU BİTKİLER

Tüm tarla, bahçe ve çayır-mera bitkileri, özellikle buğday, arpa, yulaf, mısır, yonca ile sebze ve meyvelerde zarar yapmaktadırlar.

Ayrıca özellikle genç orman ağaçları başlıca konukçularıdır.

ZARAR ŞEKLİ

Kültür bitkileri ile çayır-mera bitkilerinin yeşil aksam, tohum ve meyvelerini, ayrıca yiyecek bulamadığı durumlarda, meyvelik ve ormanlarda fidanların gövdelerini (özellikle kök boğazı) yemek, kemirmek, kesmek ve kirletmek suretiyle zarar yaparlar.

Beslendikleri alandaki besin tükendiğinde başka alanlara da geçerek zararlarına devam ederler. Sıcak aylarda yeşil, serin aylarda kuru yemi fazla yerler.

Ergin bir tarla faresi günde ortalama 15-17 gr yeşil, 10-13 gr kuru yem yer.

Kayıp, zarar yoğunluğuna bağlı olarak %100'e kadar ulaşabilir.